DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU PIŃCZOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Kor. Nr. 4. Pińczów, dnia 1. listopada 1915.

60.

Do ludności kraju powierzonego mojemu Zarządowi!

Łaską Jego C. i k. Apostolskiej Mości, mojego Najmiłościwszego Pana, powołany jako jeneralny Gubernator na kierownika obszarów, pozostających w austro-węgierskim zarządzie wojskowym, pozdrawiam Was najgoręcej i jestem szczerze przekonany, że okażecie się godnymi wielkiej dziejowej chwili, w której rozstrzygają się przyszłe losy Waszej ziemi.

Bohaterskie wojska dostojnych sprzymierzonych Monarchów w niepowstrzymanym zwycięskim pochodzie uwolniły Wasz kraj z pod panowania rosyjskiego.

Warszawa, Lublin, Wilno, Chełm i wszystkie inne historyczne ogniska Waszej starej kultury znajdują się w posiadaniu sprzymierzonych. Jeżeli szczęście wojenne — jak Boga o to kornie prosimy — i dalej będzie nam sprzyjać, zaświta dla Was i dla Waszej ojczystej ziemi nowa era swobodnego narodowego rozwoju i wszechstronnego postępu.

Zwycięskie austryacko-węgierskie wojska przyszły do Was jako przyjaciele i obrońcy, jako wybawcy z ciężkiej niedoli, jako szermierze wiary, przekazanej Wam przez przodków, jako zwiastuny lepszej przyszłości.

Wasze powodzenie i Wasz dobrobyt leżą nam na sercu, będzie mojem najpiękniejszem zadaniem, dostarczyć Wam niezbitych dowodów naszej gorącej pieczołowitości i naszego przyjaznego uczucia.

W Waszej mocy leży poprzeć mnie skutecznie Waszą patryotyczną działalnością w usiłowaniach skierowanych ku Waszemu rozwojowi. Od Was to samych zależy, a zostaniecie powołani do wspólnej pracy nad rozkwitem Waszej ojczyzny.

Przy pomocy Bożej powiedzie nam się wspólną pracą ten cel osiągnąć.

Kielce, we wrześniu 1915.

Ces. i król. wojskowy jenerał-gubernator
Eryk br. Diller m. p. jenerał-major.

61.

Przeniesienie siedziby urzędowej c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii.

C. i k. Wojskowa Generalna Gubernia dla austryacko-węgierskiego terenu okupowanego Polski przeniosła w dniu 1. października 1915 urzędową siedzibę do Lublina.

62.

Osobiste.

Komendantem obwodu pińczowskiego został zamianowany c. i k. Pułkownik Zygmunt Grzymała-Dobiecki.

63.

Karanie przekroczeń policyjnych i postępowanie policyjno-karne.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 19. sierpnia 1915 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, część VII., Nr. 30.).

Art. I.

Zakres działania.

Niniejsze rozporządzenie dotyczy postępowania karnego w tych wszystkich wypadkach, dla których po-

stępowanie nie jest unormowane w wojskowej procedurze karnej, lub w procedurze karnej dla zwykłych sądów.

Art. II.

Karanie przekroczeń policyjnych.

§ 1.

Za przekroczenia przepisu ustawowego lub zarządzenia, które Gubernia wojskowa lub Komenda obwodowa w swym zakresie działania i na podstawie uprawnienia ustawy wydała i należycie ogłosiła, może Komendant obwodu zagrażać i nakładać grzywny do dwóch tysięcy koron lub kary aresztu do sześciu miesięcy, o ile wymiar kary nie jest w inny sposób ustawowo określony.

§ 2.

Komendant obwodu może poruczyć naczelnikom gmin obwodu, lub niektórym z nich prawo zagrażania i nakładania w jego imieniu grzywien do dwudziestu koron i kar aresztu do dwóch dni za przekroczenia zarządzeń policyi miejscowej.

Naczelnik gminy może nakładać kary tylko w obecności dwóch radnych gminnych.

Protokoły rozpraw karnych i wykazy co do przeznaczenia grzywien winien naczelnik gminy przedkładać co tygodnia Komendzie obwodowej.

Komendant obwodu może przez obwieszczenie w w Dzienniku urzędowym wydać bliższe wskazówki co do prawa karania przez naczelników gmin i co do postępowania karnego.

Art. III.

Prowizoryczne osądy.

§ 3.

Komenda obwodowa może w ramach ustawowego wymiaru kar nakładać grzywny do pięćdziesięciu koron lub kary aresztu do pięciu dni bez poprzedniego postępowania, za pomocą osądu, jeżeli wiadomość o przekroczeniu przepisu ustawowego powziął funkcyonaryusz Komendy obwodowej, komendant stacyi etapowej lub żandarm pełniący służbę, a to na podstawie własnego spostrzeżenia lub przyznania się obwinionego.

Komendant obwodu może poruczyć pewnym komendantom stacyi etapowych lub komendantom posterunków żandarmeryi wydawanie osądów w myśl pierwszego ustępu i nakładanie kar w tymsamym lub ograniczonym rozmiarze.

Osąd musi być wygotowany według wzoru urzędowego:

§ 4.

Przeciw każdemu osądowi można w ciągu ośmiu dni po jego doręczeniu wnieść sprzeciw w komendzie, która go wydała.

Sprzeciw może być wniesiony pisemnie, ustnie lub telegraficznie. Nadanie sprzeciwu na pocztę lub telegraf uważa się za wniesienie.

Jeżeli w ciągu ośmiodniowego terminu sprzeciw nie został wniesiony, jest osąd wykonalny.

§ 5.

O sprzeciwie decyduje zawsze Komenda obwodowa. Jeżeli sprzeciw wniesiono na czas, należy wdrożyć zwyczajne postępowanie policyjno-karne.

Również należy wdrożyć zwyczajne postępowanie policyjno-karne, jeżeli dojdą do wiadomości władzy fakty, które budzą wątpliwość co do słuszności osądu.

Art. IV.

Zwyczajne postępowanie policyjno-karne.

Postępowanie karne prowadzi Komenda obwodowa z reguły na podstawie ustnej rozprawy z obwinionym.

Z rozprawy spisuje się protokół w formie rejestru karnego.

Przesłuchanie obwinionego i świadków, oraz ogłoszenie wyroku może Komenda obwodowa poruczyć etapowej komendzie stacyjnej, komendzie posterunku żandarmeryi lub zwierzchności gminnej miejsca zamieszkania obwinionego lub świadka.

W razie zasądzenia należy wydać zasądzonemu na jego żądanie wyciąg z rubryk II., IV., VI., VII., VIII. i IX. rejestru karnego.

Art. V.

Przeznaczenie grzywien.

Grzywny oraz kwoty uzyskane ze sprzedaży przedmiotów przepadłych, użyte będą przez Komendę obwodową na cele dobroczynne, jeżeli przepis ustawowy przeznacza je skarbowi państwa lub nie zawiera postanowienia co do ich użycia.

W tym celu będą tego rodzaju kwoty, ściągnięte przez sądy gminne lub gminy, przekazane Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa może jednak upoważnić gminy do samodzielnego użycia tych kwot na wymienione cele za osobnym obrachunkiem.

Art. VI.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1. września 1915.

64.

Przepisy paszportowe.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 25. sierpnia 1915 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, Nr. 35, część VIII.).

§ 1.

Obowiązek wykazania się legitymacyą.

Na żądanie Władzy jest każdy obowiązany wykazać się co do tożsamości swej osoby i zatrudnienia.

§ 2.

Karty poświadczające tożsamość osoby.

Dla ułatwienia obowiązku legitymowania się, może Komenda obwodowa wystawiać stronie na żądanie jej i po odpowiedniem wykazaniu się kartę, poświadczającą tożsamość osoby.

§ 3.

Przymus paszportowy.

Kto przekracza granice obszaru okupowanego, musi w myśl § 1. wykazać się paszportem do podróży.

§ 4.

Paszport do podróży.

Co do osób, które przybywają do obszaru okupowanego z poza tego obszaru, musi paszport do podróży odpowiadać wymogom rozporządzeń całego ministerstwa austryackiego z 15. stycznia 1905, Nr. 11, Dz. u. p. i z 18. maja 1915, Nr. 124, Dz. u. p., względnie całego ministerstwa węgierskiego z 16. stycznia 1915, Nr. 285/M. E. Paszport ten musi być wyraźnie wystawiony na podróż do obszaru okupowanego i musi być zaopatrzony wizą Ministerstwa wojny lub Naczelnej Komendy armii (Naczelnej Komendy etapowej), względnie eksponowanych przez nią urzędów paszportowych.

Dla innych osób wystawia paszport do podróży po odpowiedniem wykazaniu się ta Komenda obwodowa, w której obwodzie starający się o paszport stale mieszka, lub wykonuje swój zawód.

Paszport do podróży musi być zaopatrzony fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem stwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel paszportu jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Podróżujący winien podpisać fotografię na samym wizerunku własnoręcznie atramentem wobec komendy wystawiającej paszport. Fotografię należy wlepić do paszportu i wycisnąć na niej pieczęć komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii a w drugiej połowie na papierze paszportu.

W każdym paszporcie musi być podany cel i kierunek podróży.

§ 5.

Ruch graniczny

Dla mieszkańców strefy granicznej, którzy dla celów gospodarskich muszą częstokroć przekraczać granice obszaru okupowanego, może Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe udzielić ulg z przepisów §§ 3. i 4. i ustalić sposób legitymowania się w ruchu granicznym.

§ 6.

Osobne postanowienia dla agentów handlowych z Monarchii.

Dla osób, które się wykazują potwierdzonem i zaopatrzonem wizą »poświadczeniem« jako zastępcy przedsiębiorstwa przemysłowego, odpada potrzeba wizy paszportowej według § 4, ust. 1.

§ 7.

Osobne postanowienia dla zamówionych robotników najemnych.

Jako legitymacya w myśl §§ 1. i 3. może dla zamówionych robotników najemnych i dla członków ich rodzin, objętych w myśl § 14. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 21. Dz. rozp., kontraktem najmu, służyć zarówno na obszarze okupowanym jak i przy przekraczaniu granicy zamiast paszportu do podróży egzemplarz kontraktu najmu, sporządzony w myśl § 10. wspomnianego rozporządzenia.

§ 8.

Osobne postanowienia dla uchodźców.

Każdy uchodźca z kraju nieprzyjacielskiego oddający się w opiekę c. i k. komend lub władz, otrzyma od Komendy obwodowej, w której obszarze go napotkano, zezwolenie na pobyt w formie wymienionej w § 2. karty tożsamości osoby, jeżeli co do jego osoby nie będzie wątpliwości.

W tym wypadku należy umieścić na karcie tożsamości osobną uwagę co do wyznaczonego ochodźcy miejsca zamieszkania i jego zajęcia.

§ 9.

Ograniczenia ruchu w ściślejszym obszarze wojennym.

W ściślejszym obszarze wojennym mogą odnośne komendy ograniczyć lub zakazać ruch oraz wprowadzić odrębne rodzaje legitymacyi.

§ 10.

Legitymacye osób wojskowych i funkcyonaryuszy publicznych.

§§ 2. do 8. nie odnoszą się do sposobu legitymowania się osób należących do siły zbrojnej austryacko-węgierskiej Monarchii lub Państwa niemieckiego, dalej do urzędników publicznych, pozostających w służbie siły zbrojnej.

§ 11.

Należytość stemplowa.

Należytość stemplowa dla paszportów do podróży wynosi dziesięć koron.

Karty poświadczające tożsamość osoby, pozwolenia wydane na podstawie §§ 5. lub 9. oraz podania o wszelkie papiery legitymacyjne są wolne od stempla.

§ 12.

Przekroczenia, kary.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, jeżeli mają na celu szkodę siły zbrojnej austryacko-węgierskiej lub sprzymierzonej, albo korzyść dla nieprzyjaciela, będą karane jako zbrodnia przeciwko sile wojennej wedle §§ 327 i 328 w. u. k.

We wszelkich innych wypadkach będą przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

§ 13.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 2 Dz. rozp., i z 31. maja 1915, Nr. 14 Dz. rozp., uchyla się. (Patrz Dziennik urzędowy Nr. I.).

Paszporty do podróży.

Wskutek rozkazu Generalnej Gubernii Wojskowej Nr. 1723 z dnia 27. września 1915 ogłasza się co następuje:

Paszporty do podróży należy wystawiać aż do dalszego zarządzenia najwyżej na przeciąg trzech miesięcy. Każde przedłużenie paszportu należy uważać jako wystawienie nowego paszportu do podróży.

Paszporty do podróży podlegają bezwarunkowo opłacie stemplowej zwłaszcza wobec tego, iż dla zarobników zawiera specyalne postanowienie § 7. rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 25. sierpnia 1915, Nr. 35/VIII (Patrz powyższe rozporządzenie).

Podział północnego obszaru wojennego na ściślejszy i dalszy obszar wojenny, połączony z rozmaitemi wzajemnie różniącemi się postanowieniami co do sposobu legitymowania się, zmienia się w sposób następujący:

Do ściślejszego obszaru wojennego należą wszystkie obwody, położone na wschód od wschodniej granicy obwodów Biłgoraj, Zamość, Krasnostaw, Lublin i Lubartów; do dalszego obszaru wojennego wszystkie inne obszary, zostające pod Wojskowym Zarządem austryacko-węgierskim, zatem cały obszar, który obejmuje Jeneralne Gubernatorstwo Wojskowe.

Specyalne postanowienia wydane odnośnie do obwodów, które dotychczas należały do ściślejszego obszaru wojennego tracą niniejszem moc obowiązującą; co do sposobu legitymowania się obowiązuje wyłącznie wyżej przytoczone rozporządzenie Naczelnego Wodza Armii z dnia 25. sierpnia 1915, Nr. 35/VIII.

65.

Obwieszczenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce w dniu 7. października 1915. I. 4100.

Wizowanie paszportów.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że ekspozyturę dla wizowania paszportów przeniesiono z dniem 1. października b. r. z Granicy do Szczakowy.

66.

O środkach karnych za podbijanie cen.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 15. września 1915. (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, Nr. 38., część IX.).

§ 1.

Kto przy zakupnie lub sprzedaży towarów ogólnoużytkowych w celach zarobkowych postępuje w ten spo-

sób, że podwyższa swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskuje cenę, która utrudnia konsumentom nabycie środków do życia, będzie karany grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwóch tysięcy koron.

§ 2.

Kto zbiera lub skupuje zapasy przedmiotów ogólno-użytkowych lub ogranicza ich wytwarzanie lub handel tymi przedmiotami,

kto utrudnia frekwencyę targową, skupuje od handlarzy targowych poza targami, lub w inny sposób wpływa ujemnie na ruch targowy towarami ogólnoużytkowymi,

kto rozsiewa nieprawdziwe wieści lub używa innych środków dla wprowadzenia w błąd,

a to w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen, które utrudniają konsumentom nabycie środków do życia,

będzie karany grzywną do dwudziestu tysięcy koron, lub aresztem do jednego roku. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

§ 3.

W wypadkach §§ 1. i 2. można orzec w wyroku utratę uprawnienia przemysłowego, zamknięcie lokalu przedsiębiorstwa lub wykluczenie od zwiedzania targów, a w wypadku § 2. ust. 1., także konfiskatę zapasów.

Każdy prawomocny wyrok będzie ogłoszony w Dzienniku urzędowym Komendy obwodowej.

§ 4.

Badanie i karanie porucza się urzędnikowi sędziowskiemu, delegowanemu przez Komendę obwodową, który rozstrzyga jako sędzia samoistny na podstawie opinii przynajmniej jednego przywołanego rzeczoznawcy.

Przeciw wyrokowi sędziego można wnieść zażalenie do sądu Komendy obwodowej.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20. września 1915.

67.

Obwieszczenia Naczelnej Komendy etapowej z 28 sierpnia i 25 września 1915.

Otwarcie etapowych urzędów pocztowych i telegraficznych w Busku w Polsce, Pińczowie i Działoszycach dla ruchu prywatnego.

Na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 7. marca 1915 o służbie pocztowej i telegraficznej, otwarto etapowe urzędy pocztowe i telegraficzne w Busku w Polsce, w Pińczowie i Działoszycach dla ruchu prywatnego.

Dopuszczone są:

a) do nadawania w myśl § 4, 1—4, 6 i 8 rozporządzenia:

Karty korespondencyjne, listy otwarte, druki (gazety), próbki towarowe, listy otwarte z podaniem wartości i wpłaty do pocztowej kasy oszczędności w obrocie czekowym;

b) do odbioru w myśl § 5., 1—6. rozporządzenia:

Karty korespondencyjne, listy otwarte i zamknięte, druki (gazety), próbki towarowe, paczki bez podania wartości do 5 kg. i listy z podaniem wartości.

Równocześnie otwarto powyższe urzędy także dla prywatnego ruchu telegraficznego.

68.

Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy Armii (Naczelnej Komendy etapowej). Op. M. V. Nr. 80773 z 4 września 1915.

Otwarcie ruchu kolejowego w obrębie c. i k. kolei wojskowych.

Z dniem 18. sierpnia b. r. został podjęty na przestrzeni Kielce—Skarżysko i Skarżysko—Nadbrzezie przewóz osób cywilnych i towarów, a na liniach drogi żelaznej Skarżysko—Radom i Kraśnik—Lublin przewóz osób wojskowych i towarów.

Na powyższych przestrzeniach otwarto następujące stacye:

a) Linia Kielce—Skarżysko:
Kielce, Zagnańsk, Suchodniów, Skarżysko.

b) Linia Skarżysko—Nadbrzezie:
Skarżysko, Wąchock, Wierzbnik, Kunów, Ostrowiec, Chmielów, Jakubowice.

c) Linia Skarżysko—Radom:
Skarżysko, Jastrząb, Różki, Radom.

d) Linia Kraśnik—Lublin:
Kraśnik, Pułankowice, Borkowizna, Sobieszczany, Niedźwica Mała, Niedźwica Duża, Strzeszkowice Małe, Zemborzyce, Wrotków, Lublin.

Siedzibę Kierownictwa ruchu dla okupowanych linii kolejowych na wschód od Wisły przeniesiono z Rozwadowa do Lublina.

Obwieszczenie c. i k. Naczelnej Komendy Armii (Naczelnej Komendy etapowej). Op. M. V. Nr. 82374 z 6/9 1915.

Objęcie ruchu na drogach kolei żelaznej Kielce—Częstochowa i Skarżysko—Tomaszów.

Z dniem 20. sierpnia 1915 c. i k. Zarząd wojskowy objął ruch kolejowy na przestrzeni Kielce—Częstochowa.

Przewóz osób cywilnych, pakunków i towarów, wprowadzony na tej przestrzeni przez poprzedni zarząd (Ces. niemiecką komendę kolejową w Łodzi) będzie przez c. i k. Zarząd wojskowy w całej rozciągłości nadal utrzymany.

Na tej linii kolejowej znajdują się następujące stacye:

Kielce;

Kielce—Herby (tymczasowo tylko dla ruchu towarowego);

Piękoszów;

Małogoszcz;

Ludynia;

Włoszczowa;

Szelisławice;

Koniecpol;

Potok Złoty;

Olsztyn;

Częstochowa.

Z dniem 22. sierpnia 1915 c. i k. Zarząd wojskowy objął ruch kolejowy na przestrzeni Skarżysko—(Bzin)—Tomaszów i wprowadził z dniem 28. sierpnia 1915 w całej rozciągłości, nie istniejący dotychczas na tej linii, przewóz osób cywilnych, pakunków i towarów.

Na tej linii kolejowej znajdują się następujące stacye:

Skarżysko;

Niekłań;

Końsk;

Korytków;

Opoczno;

Jeleń;

Tomaszów.

Na obydwóch wymienionych liniach, obowiązują warunki przewozowe zawarte w I. części taryfy, obowiązującej od 1. lipca 1915, względnie mieszczące się w obydwóch obwieszczeniach Naczelnej Komendy etapowej Nr. 37916 z 1915, względnie postanowienia taryfowe wyszczególnione w II. części wymienionej taryfy, jakoteż obwieszczenia dotyczące zakazów wywozu i przywozu.

69.

Urzędy dla spraw włościańskich.

Przenieslenie ich kompetencyi na władze c. i k. Zarządu wojskowego.

Urzędy dla spraw włościańskich, utworzone ustawami rosyjskiemi z dnia 23. czerwca 1864 i z dnia 21. maja 1876, nie mogą być na razie powołane do życia dla braku odpowiedniego personalu. C. i k. Zarząd Wojskowy nie może bowiem w danych stosunkach powoływać do urzędów nowych sił pomocniczych i dlatego zastosowanie odnośnych rosyjskich przepisów ustawowych w myśl artykułu 63. postanowień konwencyi hagskiej o wojnie lądowej nie może nastąpić, a to dla przeszkód, niemożliwych do usunięcia.

Sprawy, które według ustaw krajowych załatwiały przedtem urzędy dla spraw włościańskich, zostały przekazane w sposób następujący władzom, istniejącym na terenie okupowanym a mianowicie:

a) kompetencyi zwyczajnych sądów, wszystkie sprawy natury prawno-prywatnej przy zastosowaniu obowiązujących przepisów ustaw zasadniczych co do właściwości i toku instancyi;

b) kompetencyi c. i k. Komendy obwodowej w pierwszej instancyi a c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii w drugiej i ostatniej instancyi, wszystkie inne sprawy.

70.

Prowadzenie ksiąg metrykalnych.

W myśl rozporządzenia gubernialnego z dnia 29. września 1915 L. 1733 obowiązane są urzędy metrykalne prowadzić osobno dla każdej gminy w obszarze danego urzędu księgi dla wypadków metrykalnych t. j. aktów urodzin, małżeństwa i śmierci.

Nazwy miejscowości umieszczane być mają w rubryce, przeznaczonej na numer domu, i to tak w księgach jakoteż w wyciągach metrykalnych.

71.

Policya drogowa.

Pomimo ogłoszenia w Dzienniku urzędowym Nr. 1. rozkazu, dotyczącego przepisów o policyi drogowej, zdarza się jednak, że woźnicy jeżdżą nie po właściwej stronie drogi i przez to zagrażają bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.

Wzywa się przeto Wójtów, aby w sposób w miejscu używany natychmiast pouczyli ludność, że jeż-

dzić należy stroną lewą i na lewo wymijać, wyprzedzać zaś na prawo.

72.

Sprawy sanitarne.

Grzebanie zmarłych na choroby zakaźne.

Ciągle spostrzega się, że w niektórych miejscowościach przynoszą nadal zwłoki zmarłych na choroby zakaźne do kościołów celem ich pobłogosławienia.

Postępowanie to sprzeciwia się przepisom sanitarnym a temsamem jest niedopuszczalne.

Przypomina się ponownie, że zwłoki zmarłych na choroby zakaźne winny być natychmiast po dokonaniu oględzin owinięte w prześcieradło, zwilżone 5% wodą karbolową, następnie włożone do ściśle zamykającej się trumny, w której wnętrze należy wylać mlekiem wapiennem i przeniesione jak najrychlej do trupiarni przynależnego cmentarza, tudzież pochowane po upływie ustawowego czasu (24. godzinach) bez urządzania uroczystości pogrzebowych.

73.

Choroby zakaźne w obwodzie pińczowskim.

(w czasie od dnia 17 do 23 października 1915).

Tyfus plamisty: w Michałowie 4 wypadki, w Pińczowie 5 wypadków.

Tyfus brzuszny: w Umianowicach 1, w Działoszycach 2, w Opatkowicach 1, Niegosławicach 11, Dolanach 4, Książnicach Małych 1, Rachwałowicach 1, Zakrzowie 4, Ksanach 2, Czarkowach 2, Kocinie 4, Wiślicy 2.

Szkarlatyna: w Dolanach 2, Koszycach 2, Działoszycach 7, Iżykowicach 3, Sancygniowie 1, Stempocicach 2, Opatkowicach 1, Kazimierzy Wielkiej 6, Kujawkach 2, Wiślicy 4, Janowie 2, Cudzynowicach 1, Topoli 5.

Czerwonka: w Wroczkowie 1 wypadek.

Odra: w Rzemieniowicach 3 wypadki.

74.

Sprawy weterynaryjne.

E. N. 6226.

Obwieszczenie

w sprawie tępienia księgosuszu.

Z powodu pojawienia się zarazy księgosuszu u bydła, celem zapobieżenia niebezpieczeństwu zawleczenia tejże zarazy do tutejszego obwodu, jakoteż celem łatwiejszego stłumienia tej zarazy, zarządzam co następuje:

Cały obwód pińczowski zamykam dla wprowadzenia i wyprowadzenia:

a) bydła rogatego, kóz i owiec;

b) wszelkich płodów zwierzęcych pochodzących z bydła rogatego, kóz i owiec w stanie surowym, świeżym lub wysuszonym, (skór, jelit, sierści, szczeciny, wełny, kości, rogów, racic i t. p.).

Wyjątek stanowi nabiał (mleko), łój wytopiony, tudzież wełna owcza wyprana lub nawapniona i zapakowana w workach.

c) siana, słomy, podściółki, tudzież nawozy;

d) używanej uprzęży i używanych sprzętów stajennych, jakoteż szmat.

Wymienione pod (a—d) zwierzęta i przedmioty wbrew powyższym przepisom wprowadzone do obwodu, lub też stąd wyprowadzone, będą zatrzymywane przez żandarmeryę i organa straży skarbowej aż do wyjaśnienia pochodzenia, zaś właściciele podlegną grzywnie do 1000 koron, względnie karze aresztu do 3. miesięcy i poniosą koszta przechowania, utrzymania i zbadania zatrzymanych przedmiotów i zwierząt.

Równocześnie przypominam posiadaczom zwierząt, że skoro tylko dostrzegą objawy choroby podobnej do księgosuszu, winni o tem bezzwłocznie uwiadomić wójta, (burmistrza) lub c. i k. Żandarmeryę a ci natychmiast Komendę obwodową.

Choroba ta zaczyna się kaszlem, szybkiem oddychaniem, zupełną utratą chęci do jedzenia, obrzękiem powiek, pojawieniem się w pysku, nozdrzach i kiszce odchodowej strupów i wrzodów, biegunką, często krwawą, drżeniem skóry a kończy się prawie zawsze śmiercią w ciągu 3—4 dni.

75.

Zarazy zwierzęce w tutejszym obwodzie.

Nosacizna: w Kobylnikach, Węchadłowie i w Złotej. Wścieklizna: w Chrobrzu.

76.

Obwieszczenie c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce z dnia 7 października 1915.

Zapytania o jeńców wojennych.

Zapytania o miejscu pobytu jeńców rosyjskich, znajdujących się w niewoli w Austro-Węgrzech lub Niemczech należy posyłać wprost pod adresem:

a) »Gemeinsames Zentralnachweisbureau, Auskunftstelle für Kriegsgefangene«. Wiedeń;

b) »Zentralkomitee der deutschen Vereine vom roten Kreuz Abteilung für Gefangenenfürsorge. Berlin S. W. 11, Abgeordnetenhaus«.

Zapytania mogą być wystosowane w języku niemieckim lub polskim.

77.

Ostrzeżenie przed nieoględnem obchodzeniem się z nabojami, które nie eksplodowały.

Mnożą się wypadki, że dzieci, nawet dorosłe osoby, znachodząc naboje (armatnie lub ręczne granaty), naboje te podnoszą i uderzają w nie, powodując przez to ich eksplozyę. Nieostrożność ta pociąga zwykle za sobą śmierć lub ciężkie kalectwo dotyczących osób. Leży przeto we własnym interesie ludności, by w podobnych wypadkach postępowała z największą ostrożnością. Znalezione naboje należy, niedotykając ich, pozostawić na miejscu znalezienia, odnośne miejsce wyraźnie oznaczyć i jak najszybciej zawiadomić c. i k. Żandarmeryę.

Przekraczających niniejsze rozporządzenie będzie tutejsza c. i k. Komenda obwodowa najsurowiej karała.

Naczelnicy gmin i sołtysi winni rozporządzenie to bezzwłocznie ogłosić.

78.

Handel.

Wywóz towarów z Monarchii austryacko-węgierskiej. Postanowienia co do sposobu postępowania przy wnoszeniu próśb.

Aby usunąć niejasność, panującą co do sposobu postępowania przy przewozie towarów z Monarchii austryacko-węgierskiej, ogłasza się, co następuje:

Celem podniesienia handlu i przemysłu na okupowanym obszarze Polski w obrocie z Monarchią, urządzono urzędy wywiadowcze, udzielające pozwolenia w sprawie wywozu co do takich towarów, których wywóz z Austro-Węgier jest zabroniony. Obwód pińczowski został co do wspomnianej okoliczności przydzielony Urzędowi wywiadowczemu w Krakowie, mieszczącemu się przy ulicy Gertrudy I. 12.

Kto zatem zamierza kupić w Austro-Węgrzech towary celem wprowadzenia ich do obszaru okupowanego, otrzymuje w Urzędzie wywiadowczym na podstawie polecenia, udzielonego mu przez Komendę obwodową, pozwolenie wywozowe, i to jednak tylko w ramach kontyngentu, który zostaje do dyspozycyi.

Kontyngentem objęte są tylko te ilości towarów, co do których urząd wywiadowczy może udzielić pozwolenia na przywóz ich do obszaru okupowanego. Urząd wywiadowczy rozdziela tę ilość pomiędzy poszczególne obwody według ich zapotrzebowania.

Kto zatem zamierza kupić towary w Austro-Węgrzech celem ich przywozu do kraju okupowanego, winien postarać się przedewszystkiem o pozwolenie Komendy obwodowej t. j. o polecenie jego urzędowi wywiadowczemu. W tym celu należy wnieść do Komendy obwodowej prośbę pisemną, w której muszą być wymienione wszystkie przeznaczone do przywozu towary według rodzaju ich i wagi; również należy dołączyć dowód uprawnienia przemysłowego osoby starającej się o przywóz.

Osoby prywatne, właściciele dóbr, którzy zamierzają sprowadzić towary dla własnego użytku, muszą również wnosić podobnie sformułowane podania z tym jednak wyjątkiem, iż są uwolnieni od przedłożenia dowodu uprawnienia przemysłowego.

Komenda obwodowa umieszcza na prośbie polecenie, o ile ono wogóle wchodzi w rachubę, i doręcza je petentowi.

Nie można jednak rościć sobie pretensyi o udzielenie takiego polecenia, ponieważ ilość osób starających się jest tak znaczna, iż pozostający do dyspozycyi kontyngent nie wystarcza w znacznej mierze na zaspokojenie wszystkich petentów.

Podania nienależycie sformułowane, względnie nieostemplowane, zostaną odrzucone. Prośby ustne nie wpłyną zupełnie na przyspieszenie załatwienia.

Kto zatem otrzyma pismo polecające, wydane mu przez Komendę obwodową, winien z niem udać się do Urzędu wywiadowczego w Krakowie, Gertrudy 12, gdzie wydane mu zostanie pozwolenie wywozowe, naturalnie jedynie w granicach kontyngentu, który pozostaje do dyspozycyi. Przedtem winien kupiec podać urzędowi wywiadowczemu również źródło, z którego zamyśla sprowadzić, względnie zakupić towary.

Zaleca się zatem dopiero wtedy dokonać zakupna, skoro pewnem jest uzyskanie certyfikatu wywozu. Nie uwzględni się próśb o przyspieszenie udzielenia zezwolenia z uwagi na dokonane zakupno, względnie na rzekomo urosłe już koszta.

Po uzyskaniu pewności co do uzyskania certyfikatu wywozu należy dokonać zakupna i odebrać certyfikat tenże w biurze wywiadowczem.

Certyfikat wywozowy opiewa na odnośny obwód tudzież na pewną ściśle oznaczoną osobę. Przeniesienie jego na inną osobę lub jakiekolwiek nadużycie certyfikatu, t. j. handel takiem pozwoleniem, będą surowo karane.

Wkońcu podaje się do wiadomości, iż urząd wywiadowczy udziela kupcom niedobrze poinformowanym wyjaśnień co do firm austryacko-węgierskich, oraz uży-

cza im pomocy przez udzielanie rad przy zakupnie towarów.

79.

Rolnictwo.

E. N. 6898.

Obwieszczenie.

Handel i transport (przewożenie poza obrąb danej miejscowości) wszelkich rodzajów zboża, mąki, otrąb, rzepaku, oliwy, makuchów, dalej lnu i konopi w ilości przekraczającej 10 klg., jest odtąd dozwolony tylko przy zachowaniu następujących przepisów:

Ludności rolniczej dozwolony jest transport (przewiezienie wyżej wymienionych towarów na podstawie poświadczenia, wydawanego przez kierowników magazynów zbożowych lub c. i k. posterunki żandarmeryi.

Handlarzom i wogóle wszelkim osobom, które nie trudnią się rolnictwem dozwolony jest transport powyższych towarów tylko za okazaniem pisemnej legitymacyi, wydanej przez c. i k. Komendę obwodu.

Transport, któremu towarzyszy jakikolwiek handlarz, uważany będzie za własność tegoż, może się zatem odbywać tylko na podstawie legitymacyi c. i k. Komendy. Transporty wiezione przez rolników do magazynów rządowych nie potrzebują żadnego poświadczenia. Wszelkie inne transporty, wiezione bez odpowiedniego poświadczenia, zostaną skonfiskowane, a na winnych nałożona kara pieniężna do 2000 koron.

Mieszkańcom miast i miasteczek nie wolno pokrywać zapotrzebowania powyższych towarów poza obrębem miejsca zamieszkania. Gromadzenie zapasów zboża i mąki w ilościach przekraczających 100 klg. jest surowo wzbronione. Zapasy te, jak również wszelkie zapasy, które są ukrywane w miejscach niedostępnych dla organów kontrolnych, zakopywane w ziemi i t. p., zostaną bezwzględnie skonfiskowane. Prócz konfiskaty towaru będą winni również karani grzywną do 2000 koron.

Wywóz powyższych towarów jak również wywóz z i e m n i a k ó w, p r o s a, g r o c h u, f a s o l i i s i a n a poza obręb powiatu jest surowo wzbroniony. Wszystkie te produkty skupują rządowe magazyny.

Pozwoleń wywozu udziela c. i k. Komenda obwodowa i to tylko w wyjątkowych wypadkach.

Od dnia 1. października obowiązują następujące ceny maksymalne:

pszenica	30.— K.
żyto	27.— K.
jęczmień browarny	27.— K.
jęczmień pastewny	25.— K.
owies	25.— K.
rzepak	43.— K.

Aprowizacyę miast obejmują rządowe magazyny zbożowe, które sprzedają mąkę, zboże i otręby po cenach każdocześnie tamże ogłoszonych. Mąkę sprzedają magazyny tylko piekarzom i handlarzom detalicznym, którzy obowiązani są trzymać się ściśle cen unormowanych przez c. i k. Komendę, a ogłoszonych w ich lokalu na widocznem miejscu.

Pińczów, dnia 1. października 1915.

80.

Sądownictwo.

Sądy gminne otrzymały już od c. i k. Sądu obwodowego w Pińczowie wszystkie potrzebne rejestra, a w szczególności:

rejestr C dla spraw procesowych,
rejestr Hc dla spraw pomocy prawnej w sprawach cywilnych,
rejestr A dla spraw spadkowych,
rejestr P dla spraw pupilarnych,
rejestr Nc dla wszystkich innych spraw nie należących do czterech poprzednich rejestrów,
rejestr U dla spraw karnych,
rejstr Hs dla spraw pomocy prawnej w sprawach karnych,
rejestr Ns dla innych spraw karnych nie należących do dwóch poprzednich rejestrów,
i spis imienny.

Następnie otrzymały wszystkie sądy potrzebne formularze w sprawach cywilnych i karnych, a mianowicie:

a) w s p r a w a c h k a r n y c h :
form. Nr. 1. doniesienie karne,
form. Nr. 2. wezwanie,
form. Nr. 3. wezwanie oskarżyciela,
form. Nr. 4. wezwanie świadka,
form. Nr. 5. protokół rozprawy karnej,
form. Nr. 6. wyroki karne,
form. Nr. 7. wyroki zaoczne,
form. Nr. 8. doręczenie wyroku zaocznego,
form. Nr. 9. zawiadomienie urzędu gminnego,
form. Nr. 10. dowód doręczenia,
form. Nr. 11. nakaz egzekucyjny.

b) W s p r a w a c h c y w i l n y c h :
form. Nr. 1. skargi wniesione ustnie,
form. Nr. 2. zawiadomienie dla stron,
form. Nr. 3. dowód doręczenia,
form. Nr. 4. wezwanie świadka,
form. Nr. 5. dowód doręczenia,
form. Nr. 6. protokół rozprawy z ugodą,
form. Nr. 7. protokół rozprawy z wyrokiem zaocznym,

form. Nr. 8. protokół rozprawy z wyrokiem,
form. Nr. 9. wyrok we formie końcowej,
form. Nr. 10. wyrok zaoczny,
form. Nr. 11. doręczenie wyroku,
form. Nr. 12. wezwanie,
form. Nr. 13. doręczenie pisma apelacyjnego,
form. Nr. 14. wezwanie o zapłatę,
form. Nr. 15. przedłożenie apelacyi,
form. Nr. 16. nakaz egzekucyjny.

Również w obydwóch sądach pokoju zaprowadzono takie same rejestra i formularze.

Odtąd nie wolno sądom gminnym używać innych formularzy, a w szczególności formularzy pozostałych jeszcze z czasów rządu rosyjskiego pod osobistą odpowiedzialnością sędziego.

W razie gdyby udzielone zapasy tych formularzy wyczerpały się, mają sądy gminne same starać się o dalszy ich zapas wedle wzorów wyżej przytoczonych od 1 do 11 w sprawach karnych, a od 1 do 16 w sprawach cywilnych.

Dla informacyi podaje się, że rejestra zamówione były w drukarni Fr. Foltina w Wadowicach, a formularze w drukarni St. Jeżewskiej w Miechowie.

Chodzi bowiem o zaprowadzenie jednolitości w postępowaniu wszystkich sądów gminnych.

2. Wydatki sądów gminnych.

Na polecenie c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii z dnia 22. września 1915 Nr. 750 przyjęto postanowienia ustaw krajowych odnośnie do wydatków sądów gminnych, wedle których wydatki sądów gminnych ponoszą — w połowie państwo, w połowie gminy. Konieczne kwoty mają wypłacać władze państwowe same, podczas gdy gminy mają uiszczać do państwowych kas swoje dodatki.

Na pokrycie wydatków (czynsz, oświetlenie, opał, papier, druki i innych potrzeb kancelaryjnych) otrzymywały sądy gminne od rządu rosyjskiego roczny ryczałt w kwocie 400 rubli (800 koron), niekiedy także większą kwotę, jeżeli stosunki miejscowe tego wymagały.

Stosownie do tego postanowienia c. i k. obwodowa Komenda przyzna każdemu sądowi gminnemu taki ryczałt w granicach wymienionej kwoty. Gdyby który sąd gminny od rządu rosyjskiego pobierał był większy ryczałt, musi to czemś wykazać.

Pretensye, które przewyższają ryczałt, albo odnoszą się do czasu wcześniejszego (za rok 1914) będą wyjątkowo przyznawane zależnie od uznania c. i k. obwodowej Komendy w razie zachodzących szczególnych warunków. Zaległy czynsz lub też inne pretensye osób trzecich mogą być wypłacone dopiero po zasięgnięciu zdania odnośnego sędziego.

Z chwilą wyasygnowania ryczałtu nie wolno sądom gminnym pobierane od stron należytości sądowe używać na pokrywanie wydatków kancelaryjnych i dlatego zmienia się postanowienie wyrażone w ustępie 7-mym na stronicy 13 Dziennika urzędowego Nr. 3 w tym kierunku, że należytości sądowe pobierane od stron w gotówce — należy z końcem każdego miesiąca odsyłać do kasy c. i k. Komendy obwodowej w Pińczowie wraz z odnośnym wykazem.

Nie odnosi się to jednak do tych należytości, które sądy gminne po myśli art. 18 instrukcyi wydanej przez Mirowy Zjazd 2. okręgu kieleckiej Gubernii uprawnione były do pobierania od stron za n. p. wypełnienie weksla, stwierdzenie identyczności podpisu i t. d., a które miały służyć na powiększenie funduszów kancelaryjnych.

3. Wykazy zmarłych i nieślubnie urodzonych dzieci.

Do wszystkich urzędów metrykalnych wystosował c. i k. Sąd obwodowy następujące pismo:

»W załączeniu przesyła się druki na doniesienia o zmarłych i nieślubnie urodzonych dzieciach z poleceniem używania tychże przy przedkładaniu sądom miesięcznych wykazów zmarłych i nieślubnie urodzonych dzieci.

Równocześnie przypomina się zarządzenie ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 2 strona 11, że wszystkie urzędy parafialne jakoteż urzędy gminne, prowadzące metryki miały przedłożyć wykaz zmarłych i nieślubnie urodzonych dzieci za czas od 1-go sierpnia 1914 do 1-go lipca 1915, następnie miały przedkładać miesięczne wykazy za każdy miesiąc począwszy od 1-go sierpnia 1915.

Poleca się przeto urzędom parafialnym, tudzież urzędom gminnym, aby do 8 dni doniosły tutejszemu sądowi, czy takie wykazy zostały sporządzone i odnośnym sądom przesłane«.

Równocześnie zwraca się uwagę na przepis art. 1683 proc. cyw., wedle którego sądy gminne i sądy mirowe mają zająć się opieczętowaniem majątku i uskutecznić spis majątku (art. 1723 proc. cyw.) czyli tak zwany inwentarz spadku.

Te ustawowe postanowienia przytacza się w tym celu, aby urzędy metrykalne wiedziały, do którego sądu wysyłać należy doniesienia o śmierci danego osobnika. Zresztą właściwość sądu uzasadnia miejsce, w którem znajduje się majątek zmarłego. O wystosowaniu tego pisma zawiadamia się sądy gminne z poleceniem, aby w razie, gdyby tych wykazów nie przedkładano w należytym stanie, zwracały się z zażaleniem wprost do c. i k. Sądu obwodowego. Chodzi bowiem o to, aby wprowadzić szybkie tempo w załatwianiu spraw spadkowych.

4. Jednolitość w postępowaniu sądów gminnych.

Stosownie do polecenia c. i k. Wojskowej Gubernii z dnia 21. czerwca 1915 Nr. 1129 wysłał c. i k. Sąd obwodowy w ubiegłym miesiącu urzędnika sądowego do wszystkich sądów gminnych w celu pouczenia tychże o zakładaniu i prowadzeniu rejestrów.

Ze sprawozdania przez niego przedłożonego nabrał c. i k. Sąd obwodowy przekonania, że nie wszystkie sądy stosują się do wydanych im poprzednio wskazówek, dlatego poniżej przytacza się pouczenie w jaki sposób mają sądy gminne spełniać czynności kancelaryjne, aby była jednolitość w postępowaniu.

A. W sprawach procesowych cywilnych.

Po wejściu pozwu do sądu należy pozew zaopatrzyć w środku u samej góry stampilą wejścia, a po zaciągnięciu pozwu do rejestru C zaopatrzyć go liczbą bieżącą rejestru po prawej stronie u góry, następnie imię i nazwisko pozwanego tudzież sygnaturę aktu zanotować w spisie imiennym dla spraw cywilnych przeznaczonym.

Sędzia po przeczytaniu pozwu wyznacza rozprawę, notując na akcie dzień i godzinę i zarządzając zawezwanie stron i świadków (formularz Nr. 2 wezwanie stron, form. Nr. 4 wezwanie świadka); poczem prowadzący kancelaryę wciąga sprawę do t. zw. raptularza, mającego następujące rubryki: liczba czynności odnośnej sprawy, nazwisko sędziego, godzina rozprawy, zalegające załatwienie, datę oddania sprawy przez sędziego do kancelaryi, przedsiębrać się mająca czynność urzędowa albo polecenie, które wykonać należy, wydane zarządzenie — uwagę. Każdą kartę tego raptularza należy u góry zaopatrzyć bieżącą datą.

Po oddaniu aktu do kancelaryi należy sprawę przekreślić kolorowym ołówkiem.

Co do formy pozwów i wogóle podań do sądu wpływających należy dążyć do tego, by pozwy i podania miały jednolitą formę, a zwłaszcza, by na pierwszej stronie podania był pozostawiony należyty wolny odstęp na wyciśnięcie stampili wejścia, by adresy stron, a zwłaszcza zawód i miejsce zamieszkania były wyrażone i w krótkości podana treść skargi lub podania.

2. Gdy przy rozprawie nie jawi się powód, lub też nie jawią się obie strony — nie należy spisywać osobnego protokółu, lecz wystarczy umieszczenie na lewej stronie aktu uwagi »powód do rozprawy się nie jawił — postępowanie umarza się« (art. 145 proc. cyw.), lub »strony nie jawiły się przy rozprawie — postępowanie spoczywa« (art. 145 p. c.) i uwagę tę zaopatrzyć datą i podpisem sądu.

Rozprawy należy wyznaczać na oznaczone godziny, dla stron dalej od sądu mieszkających na godziny późniejsze.

Przy wywoływaniu spraw należy ściśle stosować przepisy art. 145 proc. cyw. W ten bowiem sposób nie tylko strony przyzwyczają się do ścisłego przestrzegania wyznaczonych terminów, ale także i sąd dowolnem jawieniem się stron nie będzie w czynnościach swych krępowany.

3. Protokoły rozpraw należy spisywać jak najdokładniej o ile możności krótko, ale treściwie; zarzuty strony pozwanej, zeznania świadków należy ująć również w krótką ale treściwą formę, przyczem należy baczyć na to, aby w zeznaniach zamieszczoną była dokładna data i miejsce zdarzenia, co do którego świadek zeznaje. Samą redakcyą protokołu zająć się ma przewodniczący, protokół bowiem jest aktem wielkiej wagi. Po przeprowadzeniu rozprawy i wyczerpaniu dowodów przez strony ofiarowanych, przewodniczący zamyka rozprawę i zaraz udaje się z ławnikami na naradę. Przy naradzie przewodniczący redaguje postanowienie sądu i każe wpisać je w jak najkrótszej formie do protokołu narad, który podpiszą sędziowie. Po odbytej naradzie przewodniczący ogłosi wyrok w sali rozpraw wraz z powodami i udzieli pouczenia stronom o przysługujących im środkach prawnych i terminie do ich wniesienia, co należy zanotować w protokole.

4. Wygotowanie wyroku nastąpić powinno wedle wymogów art. 142 proc. cyw. przyczem atoli na przyszłość trzymać się należy jednolitej i prostszej formy wyroku, a mianowicie po ogólnej formie wstępnej wyroku, następuje sentencya wyroku we formie zwięzłej i jasnej n. p. pozwany N. N. winien powodowi N. N. zapłacić kwotę . . . . . i koszta sporu w kwocie . . . . pod zagrożeniem egzekucyą; wyrok oddalający powoda z żądaniem skargi winien opiewać: I) powoda N. N. oddala się z żądaniem skargi, że pozwany N. N. winien mu zapłacić kwotę . . . . . i koszta sporu«; poczem następuje drugi ustęp, II) »powód winien zapłacić pozwanemu koszta sporu w kwocie ...... pod zagrożeniem egzekucyą«.

Po sentencyi wyroku następuje uzasadnienie wyroku, które winno zawierać treściwe, zwięzłe przedstawienie faktycznych twierdzeń obu stron, a więc najpierw powoda, a później pozwanego, następnie wynik przeprowadzonych dowodów, na podstawie których sąd ustalił pewne fakta i przyjął za prawdziwe z przytoczeniem odnośnych artykułów ustawy uzasadniających żądanie skargi. Z powodu jednak, iż w wyroku winno się zawierać treściwe wyłożenie okoliczności sprawy, to stąd wypływa, iż nie potrzeba zamieszczać w nim drobiazgowo wszystkich objaśnień stron ani treści lub wyciągu z dokumentów, przedstawionych przez strony.

W ten sposób odpadnie potrzeba pisania wyroków w »ostatecznem« i »nieostatecznem« wygotowaniu, a każda sprawa będzie miała tylko jeden wyrok w jednem wygotowaniu.

W motywach wyroku winno się zawierać ocenienie wszystkich dowodów przez strony przedstawionych i przez sąd dopuszczonych, jak również winno się zawierać uzasadnienie odmówienia wnioskom stron tak w skardze, jakoteż przy rozprawie postawionym.

5. W wypadku wydania wyroków zaocznych należy w jak najkrótszym czasie wyrok taki wraz z pouczeniem o przysługujących przeciw temu wyrokowi środkach prawnych, stronie nie jawiącej się doręczyć.

6. Po ukończeniu sprawy należy wszystkie podania, protokoły, wyrok i t. p. do tej sprawy należące zeszyć i zaopatrzyć okładką, a następnie akt okartkować t. zn. każdą zapisaną lub rozpoczętą kartkę odnośnego aktu (z wyjątkiem wezwań) oznaczyć u samej góry po prawej stronie liczbą bieżącą kartki, a gdyby przeciw wyrokowi wniesioną została apelacya, to pismo apelacyjne należy również wszyć do aktów, a także wszyć pismo, którem się akta sądowi apelacyjnemu przedkłada i w tem piśmie wymienić liczbę karty zaczepionego wyroku i kartę pisma apelacyjnego.

O wniesieniu apelacyi zawiadomić należy stronę przeciwną wraz z pouczeniem o możności wniesienia odpowiedzi na apelacyą i o terminie do wniesienia wymaganym, a potwierdzenie odbioru zawiadomienia dołączyć do aktów.

Wszystkie dokumenty i wogóle pisma przedłożone przez strony w celach dowodowych należy włożyć do koperty i kopertę tę wszyć do aktów tak, by w razie potrzeby dokumenty te łatwo wyjąć można. Na kopercie należy wypisać jaki dokument w środku się znajduje i przez kogo został przedłożony. Koperta otrzyma także porządkową liczbę karty.

7. Po zwrocie aktów przez Sąd apelacyjny należy o ile tego zachodzi potrzeba, a więc w wypadku, gdy żadna ze stron lub która z nich przy rozprawie apelacyjnej obecną nie była, doręczyć odpisy wyroku apelacyjnego i dowód doręczenia wszyć do aktów. Sprawy procesowe wciąga się do rejestru C wedle napisów w odnośnych rubrykach umieszczonych.

B. W sprawach karnych.

Uwagi odnoszące się do postępowania w sprawach cywilnych, odnoszą się także w znacznej mierze do spraw karnych — zwłaszcza co do zewnętrznej formy doniesień, rozpisania rozpraw, protokołów i porządkowania aktów.

Wyroki w sprawach karnych mają również zewnętrzną formę taką, jak wyroki w sprawach cywilnych.

Sentencya wyroku ma być najpierw umieszczona i ma opiewać: »oskarżony N. N. winien jest, że dnia .... 1915 w Chrobrzu zabrał dla własnej korzyści z lasu 5 sztuk drzewa wartości .... koron na szkodę N. N. przez co popełnił wykroczenie z art..... u. k., za co zasądza się go na karę .... aresztu i na zapłacenie N. N. odszkodowania w kwocie .... kor.«; albo »oskarżonego N. N. uwalnia się od oskarżenia o wykroczenie z art.... u. k., popełnionego przez to, że dnia .... 1915 w Chrobrzu, zabrał dla własnej korzyści drzewo z lasu N. N. wartości .... kor«. Po tem następuje uzasadnienie wyroku. W uzasadnieniu ma być umieszczone krótkie przedstawienie sprawy, dowody stwierdzające winę, okoliczności winę oskarżonego łagodzące lub obciążające i wymienione przepisy ustawy karnej, na których sąd oparł wyrok.

Zresztą co do wyroków zaocznych i przedkładania aktów sądowi apelacyjnemu zastosować się należy do wskazówek wyżej pod A. przytoczonych.

Przy oskarżeniu prywatnem w razie niestawienia się oskarżyciela prywatnego, albo jego pełnomocnika nie należy spisywać osobnego protokołu, lecz wystarczy na lewej stronie aktu uczynić zapisek, że oskarżyciel prywatny się nie jawił i że sprawę umarza się (artykuł 135 p. k.).

Sprawy wykroczeń karnych wciąga się do rejestru U wedle napisów w odnośnych rubrykach umieszczonych.

Wszystkie sądy gminne i sądy pokoju mają prowadzić jak dotąd zapiski niewykonanych kar (dotąd zwana książka kontroli wyroków w sprawach karnych) a ponadto prowadzić księgę zawieszonych i ściągniętych kar pieniężnych, co ogłoszono już w Dzienniku urzędowym Nr. 3 strona 13 ustęp 5.

Każda sprawa karna musi być wciągniętą do spisu imiennego, o czem zresztą pouczono wszystkie sądy przez wysłanego urzędnika sądowego.

C. W sprawach spadkowych i pupilarnych.

W sprawach spadkowych i pupilarnych sądy z urzędu rozpoczynają swe czynności, a nie jak dotąd na wniosek stron.

W myśl tego postanowienia wszystkie urzędy metrykalne otrzymały polecenie przesyłania sądom wykazów zmarłych i nieślubnie urodzonych dzieci i to na formularzach umyślnie im w tym celu dostarczonych.

Doniesienia o wypadkach śmierci nadchodzące do sądu z powodu wątpliwości czy w tym sądzie spowodują postępowanie spadkowe należy wpisywać naprzód nie do rejstru A, lecz do rejestru Nc, czyniąc dla każdego zmarłego osobny zapisek urzędowy na pół arkuszu papieru. Dopiero, gdy w późniejszych okolicznościach okaże się potrzeba wprowadzenia postępowania spadkowego, to wtedy należy sprawę przenieść do rejestru A. Do tego bowiem rejestru A mają być wciągnięte tylko te sprawy, dla których dany sąd jest właściwym.

Materyalne przepisy odnoszące się do prawa spadkowego mieszczą się w art. 718 do 1100 kodeksu napoleońskiego i w art. 231 do 235 ustawy cywilnej z roku 1825; przepisy zaś o postępowaniu w sprawach spadkowych zamieszczone są w art. 1682 do 1774 proc. cyw.

Zwraca się uwagę sądów gminnych i sądów mirowych na to, że w każdym wypadku po zmarłym mają być sporządzone akta spadkowe, a w szczególności ma być sporządzony w obecności choćby jednego ze spadkobierców lub znającego osobiste i majątkowe stosunki zmarłego, akt zejścia; spis majątku (inwentarz spadku); tudzież mają być wydane zarządzenia co do zabezpieczenia majątku w myśl postanowień art. 1683—1737 proc. cyw.; w końcu należy odebrać od spadkobierców oświadczenia do spadku art. 1750—1757 proc. cyw. i art. 774 kodeksu napoleońskiego, ewentualnie zrzeczenie się spadku art. 1758 proc. cyw. i art. 784 kodeksu napol. W razie zgody wszystkich samowolnych spadkobierców mogą sądy przeprowadzać działy spadku w granicach ustaw krajowych, w razie zaś niezgody spadkobierców, lub gdy między nimi znajduje się małoletni podział spadku może być orzeczonym tylko wyrokiem sądowym.

Właściwość rzeczowa w sprawach spadkowych.

Właściwość rzeczową w sprawach spadkowych określają art. 1490, 1759 proc. cyw., wedle których

a) do sądu gminnego należą sprawy spadkowe po zmarłych, którzy pozostawili grunta ukazowe bez względu na wartość (ukaz z 19/2. 1864 Nr. 40609—40612) lub też inne grunta n. p. pochodzące z parcelacyi obszaru jednej włóki (około 30 morgów) i majątek ruchomy wartości 1500 rubli,

b) do sądu pokoju należą sprawy, o ile spadek składa się tylko z majątku ruchomego wartości do 500 rubli (art. 1409 pr. cyw.),

c) we wszystkich innych wypadkach rozstrzyga sprawy spadkowe Sąd obwodowy.

Środki prawne przeciw zarządzeniom w sprawach spadkowych określają przepisy w art. 167—169—1738 pr. cyw. i inne.

W sprawach pupilarnych formalne i materyalne przepisy zawarte są:

1. w art. 345—521 ustawy cyw. z roku 1825,
2. w ukazie z 25. czerwca 1866,
3. w instrukcyi wydanej dla wójtów,
4. w artykule 1663—1681 proc. cyw.

Każdą sprawę pupilarną wciąga się do rejestru P wedle pouczenia już udzielonego sądom przez wysłanego urzędnika sądowego.

Zauważa się ponadto, że dla każdej gminy ma być założony osobny rejestr P, do którego muszą być wciągnięte wszystkie dotąd istniejące opieki i oznaczone liczbą porządkową.

Sądy I. instancyi mają obowiązek przy pomocy wójtów, rad familijnych, mężów zaufania, urzędów parafialnych zebrać dokładne wiadomości o stosunkach osobistych i majątkowych małoletniego i w zwięzłym układzie zanotować to w rejestrze, a równocześnie zrobić z tego akt, który będzie pierwszym przy zakładaniu nowych aktów pupilarnych. Dotychczasowe akta pupilarne, jeżeli jakie się znajdują, należy uporządkować i przechować w registraturze.

Każda sprawa spadkowa i pupilarna musi być wciągniętą do spisu imiennego.

W najbliższych dniach otrzymają wszystkie sądy gminne i sądy pokoju zapas formularzy na spisywanie aktów zejścia i inwentarzy spadków, które formularze w razie wyczerpania się należy zamawiać w takim samym formacie i układzie we własnym zakresie i koszta tegoż pokrywać z ryczałtu, który wszystkim sądom już został przyznany.

5. Kary pieniężne.

Celem należytego uregulowania postępowania przy ściąganiu kar pieniężnych orzeczonych wyrokiem sądów, lub z mocy władzy dyscyplinarnej, zaprowadza się w sądach gminnych i sądach pokoju osobną księgę tak zwaną księgę kar pieniężnych według formularza A.

Do tej księgi kar pieniężnych mają być wciągnięte wszystkie kary pieniężne orzeczone wyrokiem, tudzież kary porządkowe (za niestawiennictwo świadków, za nienależyte zachowanie się w sądzie, kary za pokątne pisarstwo i inne). Również wyroki, w których sąd orzekł alternatywnie albo karę pieniężną, albo areszt — mają być tutaj wciągnięte.

Wraz z nakazem egzekucyjnym o wykonanie wyroku winien sąd przesłać odnośnemu wójtowi formularz B po wypełnieniu dwóch pierwszych części tegoż.

Wójt każdy taki nakaz egzekucyjny ma wciągnąć do osobnej księgi kar pieniężnych, którą będzie prowadzić wedle formularza C i czuwać nad rychłem ściągnięciem kary.

Stronie płacącej karę pieniężną należy wydać pokwitowanie na 3-ciej części formularza B po odpowiedniem wypełnieniu, a czwartą część formularza B należy odesłać sądowi, z której sąd poweźmie wiadomość, że grzywna została ściągniętą, względnie, że kara aresztu została wykonaną. O wykonaniu kary sąd zanotuje w odpowiedniej rubryce, w księdze kar pieniężnych, a równocześnie kolorowym ołówkiem zakreśli tę pozycyę jako wykonaną karę.

Wszystkie ściągnięte w ten sposób od zasądzonych kwoty przeszle wójt wraz z wykazem na formularzu D

do kasy c. i k. obwodowej Komendy w Pińczowie zawsze z końcem każdego miesiąca.

W tym wykazie muszą być wyszczególnione wszystkie poszczególne pozycye wedle rubryk tamże się znajdujących i musi być sporządzony podwójnie, aby na drugim egzemplarzu mogła kasa poświadczyć odbiór pieniędzy.

Kasa c. i k. obwodowej Komendy prowadzić będzie księgę funduszów ubogich dla każdej gminy z osobna, wedle formularza E.

C. i k. Sąd obwodowy przygotował już wszystkie wyżej wymienione księgi dla każdego sądu i wójta, które prowadzić należy od początku reaktywowania sądów.

Osobno w tym celu wysłany urzędnik sądowy z c. i k. Sądu obwodowego pouczy i przypilnuje należyte założenie i prowadzenie tych ksiąg.

Z powodu niniejszego zarządzenia odwołuje się zarządzenie ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 3 w ustępie 5-tym na str. 13 odnoszące się do kar pieniężnych.

Przytem zauważa się, że użycie kar pieniężnych na cele humanitarne i dobroczynne utrzymane będzie w całej pełni po myśli rozporządzenia c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii, a nastąpi tylko ta zmiana, że poszczególne datki i wsparcia wypłacać będzie c. i k. Komendant obwodu na podstawie wykazów potrzebujących pomocy, sporządzonych przez wójtów odnośnych gmin.

6. Odznaka służbowa.

Wszyscy sędziowie i ławnicy otrzymali już odznaki służbowe, które należy zawsze nosić w czasie urzędowania.

7. Ryczałt kancelaryjny.

C. i k. obwodowa Komenda w Pińczowie w myśl rozporządzenia c. i k. wojskowej Generalnej Gubernii Nr. 750 z dnia 22. września 1915 postanowiła przyznać wszystkim sądom gminnym roczny ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania sądów gminnych a to: czynszu najmu, oświetlenia, opału, wydatków na papier i inne potrzeby kancelaryjne.

Wysokość tego ryczałtu oznaczyła c. i k. obwodowa Komenda w tej samej kwocie rocznie, w jakiej sądy gminne pobierały go od rządu rosyjskiego, a mianowicie:

dla sądu gminnego:

1. w Pińczowie kwotę 1434 k. 82 h.,
2. w Skalbmierzu kwotę 1334 k. 82 h.,
3. w Kazimierzy Wielk. kwotę 1244 k. 82 h.,
4. w Koszycach kwotę 1244 k. 82 h.,
5. w Opatowcu kwotę 1124 k. 82 h.,
6. w Wiślicy kwotę 1124 k. 82 h.

Ryczałt będzie wypłacany z góry w ratach kwartalnych do rąk sędziego gminnego, który osobiście ma nim rozporządzać.

W uwzględnieniu przedstawienia wszystkich sądów gminnych tutejszego obwodu, że ryczałt w dotychczasowym wymiarze z powodu podrożenia cen wszystkich artykułów nie jest wystarczający, c. i k. obwodowa Komenda postanowiła wypłacać ze swej kasy płace pomocnikom kancelaryjnym i stróżom bez potrącenia tego wydatku z rocznego ryczałtu, aby w ten sposób zmniejszyć wydatki z ryczałtu pokrywać się mające i przez to o te kwoty ryczałt podwyższyć.

Sądy gminne mają prowadzić wykazy wszystkich wydatków łożonych na utrzymanie sądu i przedkładać je z końcem każdego kwartału c. i k. Sądowi obwodowemu.

Ze względu na to, że sądy gminne reaktywowane zostały z dniem 15. lipca 1915 wypłacony i będzie ryczałt za dwa kwartały — ubiegły i bieżący.

Sprawę najmu lokali dla użytku sądów mają sędziowie gminni uregulować we własnym zakresie i zapłacić z ryczałtu czynsz do końca roku 1915, o czem należy donieść c. i k. Sądowi obwodowemu najpóźniej do 1. grudnia br. oraz równocześnie przedłożyć pokwitowanie odnośnego najmodawcy, ewentualnie należy przypadający czynsz złożyć do depozytu sądowego.

8. Komisarz włościański.

Do roku 1864 grunta posiadane przez włościan wchodziły w skład obszaru dworskiego, a włościanie za użytkowanie tychże obowiązani byli do pewnych świadczeń na korzyść właściciela obszaru dworskiego. Pastwiska i lasy wyłączone były z posiadania włościan, a tylko ci ostatni uprawnieni byli wedle pewnych norm do pobierania opałowego i materyałowego drzewa z lasów dworskich dla własnego użytku i do paszenia swego bydła na dworskich pastwiskach.

Ukazem z dnia 19. lutego (2 marca) 1864 przyznano włościanom posiadane przez nich grunta na własność za pewnem odszkodowaniem na rzecz właścicieli obszarów dworskich, a równocześnie uwolniono włościan od dotychczasowych świadczeń na rzecz dworu (art. 1 i 2 powyższej ustawy). Stosunek ten poddańczy między dworem a włościanami, nie został w zupełności uregulowany tak jak n. p. w Galicyi.

Prawo pobierania drzewa z lasów dworskich i paszenia bydła na gruntach dworskich nie zostało uchylone, włościanie korzystali dalej z tych służebności, co stwarzało liczne nieporozumienia między dworem, a włościanami (art. 11, 12, 13 powyższej ustawy).

Ustawą z 20. kwietnia (2 maja) 1865 ustanowiono prawidła, wedle których gospodarstwo lasów dworskich nie mogło uszczuplać służebności przysługujących włościanom.

Grunta przyznane włościanom na własność wpisane zostały do tak zwanych tabel likwidacyjnych, które założono dla każdej gminy.

Wedle art. 15 ukazu z 11. czerwca 1891 grunta te nie mogą być dzielone poniżej 6-ciu morgów. Mogą je nabywać tylko osoby należące do stanu włościańskiego.

Otóż dla rozpoznania niektórych stosunków prawnych odnoszących się do tych gruntów włościańskich, ukazem z dnia 25. czerwca 1864 i z dnia 21. maja 1876 ustanowiono instytucyę komisarza włościańskiego, który rozstrzygał sprawy w 1-szej instancyi, w drugiej »Urząd Gubernii dla włościan«, a w trzeciej Rządzący Senat jako kasacyjny.

Należały tutaj wszystkie skargi o prawo własności gruntów nadanych włościanom ustawą z 19. lutego (2. marca) 1864 i 28. października 1866, skargi o służebności tymże gruntom przyznane, o prawo rybołostwa i skargi o naruszenie posiadania tych uprawnień pod warunkiem, o ile one zostały zapisane w tabelach likwidacyjnych.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnej Komendy z dnia 1. września 1915 Op. II Nr. 77776 postanowiono, iż wobec tego, że utrzymanie w myśl art. 43 konwencyi hagskiej instytucyi komisarza włościańskiego z powodu braku odpowiednich sił jest niemożliwe, — wszystkie sprawy włościańskie prywatno-prawne, które podlegały dotąd jurysdykcyi komisarza włościańskiego rozstrzygać będą zwyczajne sądy wedle swej właściwości, z zachowaniem toku instancyi, zaś wszystkie inne sprawy c. i k. obwodowa Komenda w 1-szej instancyi, a c. i k. wojskowa generalna Gubernia w drugiej i ostatniej instancyi.

10. Wykaz posiedzeń.

Wszystkie sądy gminne mają bezzwłocznie przedłożyć c. i k. Sądowi obwodowemu wykaz posiedzeń sądowych, wyznaczonych do końca bieżącego roku.

11. Podwyższenie płacy pisarzom sądowym.

Rozporządzeniem Naczelnej Komendy wojskowej z dnia 15. września 1915 Op. Nr. 82488 podwyższono płace pisarzy sądowych przy sądach gminnych z 84 koron na 100 koron miesięcznie począwszy od 1. października 1915.

12. Rejenci.

Rozporządzeniem c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii z 21. września 1915 Nr. 436 powołano rejentów tutejszego obwodu do spełniania swych czynności na zasadzie dotychczasowej ustawy rejentalnej z 14. kwietnia 1866 z ustanowieniem c. i k. Sądu obwodowego jako władzy zwierzchniczej.

Równocześnie naznacza się im godziny urzędowe dotąd obowiązujące od 9. do 1. i od 2. do 4. po południu.

Do listy rejentów wpisani zostali:

1. Ignacy Szumiel z siedzibą w Pińczowie,
2. Józef Kinastowski z siedzibą w Działoszycach,
3. Aleksander Redych z siedzibą w Skalbmierzu.

13. Prywatni obrońcy.

Ponieważ art. 4062—6 ust. org. z 20. listopada 1864 o dopuszczeniu obrońców prywatnych do zastępstwa przed sądami rozmaicie były interpretowane, przeto c. i k. wojskowa generalna Gubernia rozporządzeniem z dnia 18. października 1915 Nr. 3486 wydała następujące obowiązujące pouczenie:

Obrońca prywatny na podstawie udzielonego mu zezwolenia przez zjazd sędziów pokoju, przez sąd obwodowy lub przez izbę sądową mógł zastępywać strony przed tymi sądami (art. 4062) jednakowoż przed sądami obwodowymi i przed izbą sądową tylko w tych miejscowościach, w których nie ma odpowiedniej ilości przysięgłych adwokatów.

Zezwolenie do zastępstwa udzielone przez zjazd sędziów pokoju, upoważniało do zastępstwa przed wszystkimi sądami położonymi w obrębie tego zjazdu, nie zaś w obrębie sądu gminnego, lub sądu pokoju (art. 406^3).

Obrońca prywatny, który prawidłowo na mocy zezwolenia zastępywał strony przed sądem obwodowym, lub przed izbą sądową, był uprawniony do zastępstwa w tej samej sprawie przed senatem (art. 406^4).

W myśl tych postanowień obrońca prywatny może zastępywać strony przed sądem obwodowym, o ile otrzyma od tego sądu zezwolenie, również na podstawie otrzymanego zezwolenia od zjazdu sądów pokoju może zastępywać we wszystkich sprawach, a nie tylko w tych, w których zastępywał w pierwszej instancyi.

To też zmienia się odmienne postanowienie co do tego, umieszczone w Dzienniku urzędowym Nr. 3 ustęp 8, strona 13.

Należytość za udzielenie zezwolenia do zastępstwa przed sądami gminnymi, przed sądami pokoju i przed zjazdem sędziów pokoju wynosi rocznie 40 rubli, zaś przed sądem obwodowym 75 rubli.

Należytość musi być uiszczona do kasy rządowej w styczniu z góry za cały rok, a jeżeli prośbę wniesiono w drugiej połowie roku, to należytość wynosi połowę tych kwot (art. 406^{10}).

14. Wyroki.

Łukasz Kowalczyk, urodzony, zamieszkały i przynależny w Rzędzianowicach, powiat Mielec w Galicyi, wyrokiem Sądu obwodowego w Pińczowie z 2. października 1915 został z powodu:

1) zbrodni przeciw sile wojennej Państwa po myśli § 327 w. u. k. popełnionej przez to, że we wrześniu

1914 r. w Rzędzianowicach w Galicyi uwiadomił Rosyan o odwrocie naszych wojsk i był im pomocnym także w inny sposób;

2) zbrodni zakłócenia spokoju publicznego po myśli § 65a w. u. k. przez to popełnionej, że w jesieni 1914 r. w Rzędzianowicach przez publicznie i przed więcej ludźmi wygłaszane mowy, starał się podburzyć do pogardy i nienawiści przeciw jednolitemu związkowi Państwowemu Cesarstwa i przeciw zarządowi Państwa — został skazany na karę ciężkiego więzienia na przeciąg 10 lat z ustawowemi obostrzeniami.

Infant. posp. ruszenia Stefan Lazaryk ldszt. batalionu piechoty Nr. 211 został wyrokiem tut. Sądu doraźnego z powodu zbrodni naruszenia subordynacyi po myśli § 145, 146a, c, i 153 w. u. k. popełnionej przez to, że w sposób krnąbrny i gwałtowny nie chciał usłuchać rozkazów przełożonego Wasyla Łohazę, wzywającego go do porządku, na karę śmierci przez rozstrzelanie — skazany.

Kara ta została w drodze łaski przez c. i k. Komendanta obwodu jako przynależnego Komendanta na 5 lat więzienia z obostrzeniami zamieniona.

81.

Przepisy o prawie polowania.

Zmieniając częściowo postanowienia o czasie ochronnym zwierząt łownych wydane dla okupowanego terenu Polski a ogłoszone w dzienniku urzędowym Część 2, Nr. 21, wydaje się następujący kalendarz myśliwski:

Czas ochronny: ▨

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨				
Jelenie i daniele	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨					
Rogacze	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨
Zające		▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨			
Jarząbki		▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨				
Głuszce i cietrzewie	▨	▨	▨ 15		15 ▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨
Kuropatwy	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨ 15				
Bażanty	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨ 15				
Przepiórki i dzik. gołębie	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨				▨	▨
Dropie		15 ▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨ 15				
Ptactwo błotne				15 ▨	▨	▨						
Ptactwo wodne				15 ▨	▨	▨						
Kozice, cielęta, jelenie, łanie, spiczaki, sarnie kozy (sarny), kury głuszców, cietrzewi, ptactwo śpiew.	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨	▨

82.

Regulamin ruchu c. i k. linii automobilowej Kraków — Kielce.

§ 1.

Z dniem 10. października 1915 roku otwarto na linii Kraków—Kielce regularny ruch automobilowy (autobus).

Ruch ten przeznaczony jest przedewszystkiem dla osób wojskowych; w miarę wolnych miejsc mogą z niego korzystać także i osoby prywatne, pod warunkiem, że posiadają przepisane dokumenta podróżne.

Cenę jazdy musi zapłacić każdy bez wyjątku. Każdy podróżny ma prawo wziąść ze sobą 10 kg. pakunku wolnego od opłaty. Przy wadze ponad 10 kg., a mianowicie od każdych 20 kg. pakunku należy uiścić ustanowioną cenę. Za nadwyżkę ponad 20 kg. płaci się tę samą cenę. Żadne dokumenta nie uprawniają do jakichkolwiek ulg.

§ 2.

Korzystać z jazdy mogą tylko podróżni przyzwoicie i czysto odziani, wolni od chorób zakaźnych i robactwa.

§ 3.

Jazda automobilem odbywa się na niebezpieczeństwo podróżnych. Przez kupno karty jazdy oświadcza podróżny swą bezwzględną zgodę na ten warunek.

§ 4.

Za jazdę bez przeszkód i zgodną z obowiązującymi w tej mierze przepisami jest odpowiedzialny w pierwszej linii podoficer przydzielony jako konduktor, w drugiej linii szofer. Do zarządzeń tych organów należy bezwarunkowo stosować się. W razie niezastosowania się jest podoficer uprawniony wykluczyć podróżnego od dalszej jazdy.

§ 5.

Przeładowanie wozu jest niedopuszczalne.

§ 6.

Czysty dochód z podjętych cen jazdy po potrąceniu kosztów zarządu przeznacza się na cele dobroczynne.

Cena jazdy za każdą część przestrzeni			Odjazd		Przyjazd			Cena jazdy za każdą część przestrzeni		
Os. wojsk.	Os. pryw.	20 kg. pakun.						Os. wojsk.	Os. pryw.	20 kg. pakun.
1·50	5·00	1·50	7·00	odj. Kraków	plac Magdaleny Komen. twierdzy	prz.	1·20	1·50	5·00	1·50
			8·10	prz. Słomniki	Wojskowa Komen. stacyjna	odj.	12·10			
0·50	3·00	0·50	8·15	odj. Słomniki	Wojskowa Komen. stacyjna	prz.	12·05	0·50	3·00	0·50
			9·00	prz. Miechów	Komen. obw.	odj.	11·20			
1·50	5·00	1·50	9·10	odj. Miechów	Komen. obw.	prz.	11·10	1·50	5·00	1·50
			10·20	prz. Wodzisław	Rynek	odj.	10·00			
0·50	3·00	0·50	10·25	odj. Wodzisław	Rynek	prz.	9·55	0·50	3·00	0·50
			11·10	prz. Jędrzejów	Komen. obw.	odj.	9·10			
1·50	5·00	1·50	11·20	odj. Jędrzejów	Komen. obw.	prz.	9·00	1·50	5·00	1·50
			11·30	prz. Chenciny	Rynek	odj.	7·50			
0·50	3·00	0·50	12·35	odj. Chenciny	Rynek	prz.	7·45	0·50	3·00	0·50
			1·20	prz. Kielce	Komen. obw.	odj.	7·00			

83.

Listy gończe.

I.

Ambroży Markiewicz, urodzony w Czaplu Wielkiem, gmina Rzeżusznia, obwód Miechów, tamże przynależny, 24 lat mający, religii rzymsko-katolickiej, żonaty, z zawodu robotnik górniczy, skradł w nocy z dnia 31. maja na 1. czerwca b. r. wspólnie z Błażejem Studizbą z zamkniętej stajni Stanisława Nowakowskiego 2. świnie wartości 33 rubli.

Opis osoby nieznany.

Wyżej wymieniony podejrzany jest zatem o zbrodnię kradzieży § 457, 459, 461 c. W. U. K. i wobec tego ściga go podpisany sąd za pomocą listu gończego w myśl § 428 Wojskowej procedury karnej. Uprasza się przeto wszystkie Komendy, Sądy, Władze i Organa bezpieczeństwa, aby go zaaresztowały w razie przydybania i oddały najbliższej ewentualnie wojskowej władzy bezpieczeństwa.

Z Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

Miechów, 24. września 1915.

II.

Abraham Potasz, urodzony w Wolbromiu, w obwodzie olkuskim w Królestwie Polskiem, tamże przynależny, 21 lat mający, izraelita, stanu wolnego, z zawodu zarobnik dzienny, wyłudził w dniu 10. sierpnia b. r. na dworcu kolejowym Miechów jednego konia od woźnicy Pili Kalmana i tegoż samego dnia sprzedał go w Wolbromiu za 92 ruble Mikołajowi Kowalskiemu.

Opis osoby nieznany.

Wyżej wymieniony podejrzany jest zatem o zbrodnię oszustwa z § 502, 505 W. U. K. i wobec tego ściga go podpisany Sąd za pomocą listu gończego w myśl § 428 W. P. K. Uprasza się przeto wszystkie Komendy, Sądy, Władze i Organa bezpieczeństwa, aby go zaaresztowały w razie przydybania i oddały najbliższej ewentualnie wojskowej władzy bezpieczeństwa.

Z Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

Miechów, dnia 24. września 1915.

III.

Jan Grzebień, syn Antoniego i Józefy, urodzony w Lgocie Wielkiej, w gminie Rzeżuśni, w obwodzie miechowskim, przynależny do tejże gminy, 39 lat mający, religii rzymsko-katolickiej, żonaty, z zawodu rolnik, obwiniony jest, iż w listopadzie 1914 r. zbeszcześcił rannego legionistę polskiego, gdy tenże przebywał w Lgocie, a później zdradził go i wydał Moskalom.

Grzebień zbiegł w miesiącu czerwcu b. r.

Opis osoby: włosy ciemne, oczy siwe, rzęsy czarne, nos perkaty, usta proporcyonalne, zęby zdrowe, wzrost średni.

Wyżej wymieniony podejrzany jest o zbrodnię przeciw sile wojennej państwa § 327. W. U. K. i wobec tego ściga go podpisany Sąd zapomocą listu gończego w myśl § 428. W. P. K. Uprasza się przeto wszystkie Komendy, Sądy, Władze i Organa bezpieczeństwa, aby go zaaresztowały w razie przydybania i oddały najbliższej ewentualnie wojskowej władzy bezpieczeństwa.

Z Sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie.

Miechów, dnia 28. września 1915.

K. 100/15.

IV.

W nocy z 2. na 3. września b. r. skradziono Katarzynie Rajczak, gospodyni w Kocinie, gmina Czarkowy, z zamkniętej stajni 2. konie a. m. jedną klacz maści szpakowatej w wieku 4. lat, miary średniej o wartości 300 rubli i ogiera maści brudno-kasztanowatej półtora rocznego mniejszego od klaczy, przedstawiającego wartość 200 rubli.

O tę kradzież podejrzany jest Jan Bożym z Kuchar, który w ostatnim czasie zbiegł.

Opis osoby:

Jan Bożym, 21 lat mający, urodzony w Kucharach, w gminie Czarkowach, tamże przynależny, jest wzrostu niskiego, trochę ospą zeszpecony, ma włosy ciemne, małe czarne wąsy, nosił w ostatnim czasie ubranie zielonkowate, czarny kapelusz, białą koszulę bez kołnierza i buty z cholewami. Bożym zmienia często ubranie, odwiedza również często jarmarki na bydło.

Uprasza się wszystkie Komendy, Władze i Organa bezpieczeństwa, aby zarządziły najgorliwsze poszukiwania za wyżej opisanymi skradzionymi końmi i za Janem Bożym, który zbiegł; tego ostatniego należy w razie przydybania zaaresztować i dostawić Sądowi obwodowemu w Pińczowie, konie zaś, w razie ich znalezienia, należy zająć i odstawić również temuż Sądowi, względnie donieść mu o tem.

C. i k. Wojskowy Sąd obwodowy w Pińczowie.

Pińczów, 21. października 1915.

C. i k. Komendant Obwodu

ZYGMUNT GRZYMAŁA-DOBIECKI, c. i k. pułkownik, m. p.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Sp.

Form. A. (dla sądu).

Księga kar pieniężnych.

Liczba porządk.	Imię i nazwisko miejsce zamieszkania zasądzonego	Wyrokiem orzeczono				Gmina wykonawcza	ZAPŁACONO			Wykonano areszt	Uwaga
		Liczba czynności	Kara pieniężna		Areszt		dnia	Kor.	h.		
			Kor.	h.							

Liczba porządk.	Imię i nazwisko miejsce zamieszkania zasądzonego	Wyrokiem orzeczono				Gmina wykonawcza	ZAPŁACONO			Wyko-nano areszt	**Uwaga**
		Liczba czynności	Kara pieniężna		Areszt		dnia	Kor.	h.		
			Kor.	h.							

Formularz B.

(1 część)

Dnia ....

....

L. czyn. ....

....

Poz. księgi. kar. p. ....

....

(2 część)

Sąd gminny

Poz. księgi kar. p. ....

Kasa gminna

w ....

w wykonaniu nakazu egzekucyjnego z dnia ....

licz. U. .... pobierze od p. ....

....

....

....

z ....

karę pieniężną w kwocie .... K. ...... h.

słownie ....

....

nałożoną wyrokiem do licz. U. ....

albo wykona karę aresztu.

dnia ....

Sędzia gminny

(3 część)

Wójt gminy w ....

Poz. księgi kar. p. ....

Pokwitowanie

na kwotę .... kor. ...... h.

słownie ....

....

zapłaconą przez ....

....

....

....

z ....

do sprawy karnej, l. czyn. U. ....

dnia ....

Wójt

(4 część)

Wójt gminy w ....

Poz. księgi kar. p. ....

L. czyn. U. ....

zawiadamia, że kara pieniężna w kwocie .... kor. ...... hal. słownie ....

.... z wyroku sądu gminnego w .... od p. ....

....

....

w dniu dzisiejszym została pobraną.

(że wykonano karę aresztu w czasie od .... do ....

dnia ....

Wójt

Formularz D.

Gmina ....

WYKAZ

odesłanych kar pieniężnych

za miesiąc ....

Pozycya księgi	Z wyroku Sądu gminnego	Liczba czyn. U.	Kwota K.	Kwota h.	UWAGA

Formularz C. (dla wójta).

Księga kar pieniężnych.

Liczba porządk.	Nazwa Sądu	Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zasądzonego	Liczba wyroku	Kara pieniężna		Kara aresztu	Zapłacono			Odbyto areszt		Odesłano do kasy Komendy dnia	UWAGA
				Kor.	h.		dnia	Kor.	h.	od	do		

Liczba porządk.	Nazwa Sądu	Imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zasądzonego	Liczba wyroku	Kara pieniężna		Kara aresztu	Zapłacono			Odbyto areszt		Odesłano do kasy Komendy dnia	UWAGA
				Kor.	h.		dnia	Kor.	h.	od	do		

Formularz E. (Dla kasy c. i k. obwodowej Komendy).

Fundusz ubogich gminy ....

PRZYCHÓD				ROZCHÓD			
L. P.	Wpłynęło dnia	Kwota		L. P.	Zarządzenie wypłaty	Kwota	
		K.	h.			K.	h.

PRZYCHÓD				ROZCHÓD			
L. P.	Wpłynęło dnia	Kwota		L. P.	Zarządzenie wypłaty	Kwota	
		K.	h.			K.	h.